

OBSAH

Předmluva	9— 16
---------------------	-------

Oddíl I. <i>Vznik a zaostřování ideologických bojů v průběhu prohlubování krise feudalismu v Čechách ve XIV. století</i>	17—122
--	--------

Krise feudalismu v Čechách	17— 30
(Význam objevů klasiků marxismu pro studium ideových bojů 17. Počátky krise feudalismu v Čechách příčinou počátků rozmachu ideových bojů 19. Všeobecné projevy krise feudalismu 22. Situace církve 24. Mravní rozklad 25. Pokusy o nápravu 27. Postavení panovníkovo 30.)	

Konrád Waldhauser	30— 37
(Proti pýše, rozmafilosti, lakomství 31. Proti mnichům 32. Nařčení z kacířství 33. Waldhauser — mluvčí vládnoucích kruhů 34. Proti podvodným zázrakům 36.)	

Jan Milič z Kroměříže	37— 47
(Proti městkému patriciátu a mnichům 38. Žaloby na Miliče 39. Úsilí o reformu 39. Miličova mystika 40. Učení o Antikristu 41. Úsilí o pomoc trpícím 42. Miličovské hnutí 44. Milič katolík 44. Proti zvůli vládnoucích tříd 45. Člověk středověký 46. Předchůdce Husův 46.)	

Tomáš ze Štítného	48— 53
(Štítného křesťanství 49. Zlidovění české kultury 50. Praktické zaměření 51.)	

Znovuobjevení bible	53— 68
(Aktuálnost biblických výroků v době krise feudalismu 55. Bída není od Boha 56. Pomoc trpícím 57. Utopie lásky 58. Změna smyslu biblických výroků 58. Výzva k revoluci 59. Posila z bible 60. Reakční stránka bible 64. Ospravedlnění třídních výsad 65. Rozum vykládá bibli 66.)	

(Mládí 69. Láska k bibli 70. Janovovy „Regulae“ — velkolepá kritika současné společnosti 72. Prodejná církevní praxe zdrojem všeho zla 73. Kněží proti lidu 74. Hodnocení lidí podle společenského postavení 75. Všechna odpovědnost na vládnoucí třídy 76. Proti obřadům, odpustkům a pod. 76. Proti formalismu bohoslužeb 79. Janovův boj proti kultu svatých a světic 81. Sociální pohnutky tohoto kultu 83. Erotické pozadí kultu svatých 86. Proti zázrakům 87. Požadavek zrušení klášterů 89. První náznaky komunistické utopie 93. Proti principu mnišského života 94. Obrana lidových kacířských sekt 96. Janov o Antikristu 97. Vnitřní rozpory v církvi 98. Definice církve 99. Odvolání 100. Smrt 101. Janov, člověk krise 102. Nedůslednost 103. Utopie lásky 105. Utopie jednoty 106. Janovova mystika 107. Přijímání těla Kristova 108. Příslušník vládnoucích tříd 108. Člověk negace 109. Předtucha revoluce 112. Vliv a odkaz Janovův 113. Palacký a Nejedlý o Janovovi 114. Buržoasní historikové o Janovovi 115. Celkové hodnocení 117.)

(Význam této kapitoly pro pochopení Husova díla 118. Zákonitost přechodu historického zjevu Husova 119. Stručné shrnutí tohoto oddílu 120.)

(Nemožnost vzniku zcela jiného učení, než k jakému dospěl Janov 123. Krise feudalismu dospívá až k revolučnímu hnutí 124. Význam ideových bojů v průběhu revolučního hnutí 124. Skloubení živelné proti-feudální teorie se stejně živelným hnutím odporu 125. Vyzrálost krise feudalismu 126. Roztržka uvnitř vládnoucích tříd 127. Široký rozmach ideových bojů na universitě 127. Záplava rozšíření reformních myšlenek 128.)

(Proti hromadění majetku 130. Proti papeži a církvi 131. Zřetel k bibli 132. Shody s učením Matěje z Janova — příčina těchto shod 133. Základní rozdíl mezi Janovovým a Viklefovým učením 134. Panovník má zasáhnout proti církvi, 135. Viklefovo učení výrazem oné epochy krise feudalismu, kdy dochází k rozpadu feudální fronty 136. Příčiny ohlasu v Čechách — analogická společenská situace 136. Dva tábory na universitě 137.)

- Kořeny života 138—148
 (Husovo mládí 138. Porozumění bibli 141. Hus — člověk milíčovského hnutí 142. Nadšení Viklešem 143. Přednášky a kázání 144. Kazatelem v kapli Betlémské 146.)
- První boje 148—157
 (Počátky bojů o Viklefa na pražské universitě 148. Boje o remanenci 149. Husovo stanovisko v těchto bojích 150. Boj proti podvodu wilsnac-kému 152. Proslovy na synodálních sborech 153. Vliv u arcibiskupa a krále 154. První žaloby na Husa 154.)
- Základ Husova učení — lidovost, demokratismus 157—165
 (Husova lidovost 157. Snaha o srozumitelnost 159. Péče o národní jazyk 159. Veselost a humor 159. Učí lid a učí se od lidu 160. Bible prostředkem výchovy lidu 160. Husova aktualizace překladu bible 162. Sekularisace církevního jazyka 163. Idea rovnosti 163. Husův boj o lidový zpěv 164.)
- Renesanční prvky v Husově povaze 165—175
 (Vliv bojů na Karlově universitě při utváření Husovy povahy 165. Člověk novověký či středověký 166. Rysy renesančního člověka 167. Poměr k umění 168. Nové pojetí pravdy 168. Zdůraznění rozumu, přesvědčení, svědomí 169. Řešení otázky lidské svobody 170. Konkrétní řešení otázky války 171. Vlastenectví 171. Humanistické zaměření 172. Celkové shrnutí 173. Vášnivost 174.)
- Politický smysl Husova díla 175—186
 (Byl Hus theolog? 175. Hus politik 177. Politická praxe jej učinila kačír-ěm 177. Největší pozornost věnuje společenským poměrům 178. Sou-řtěďuje odpor proti církevní hierarchii 179. Politické zaměření jeho kázání 179. Snaží se sjednotit všechny nespokojence 180. Politické po-zaďí jeho kritiky papeže 181. Požadavek mravní kvalifikace papežovy 183. Politické jádro tohoto požadavku 184. Husův politický smysl 185.)
- Revoluční dosah Husova učení 186—200
 (Revoluční pojetí církve 186. Učení o dvojí církvi 188. Proti moci pa-pežské 189. Theorie neposlušnosti 189. Proti odsuzování kačírů 190. Proti ideologickému násilí 192. Vyssávání lidu není samozřejmou věcí 193. Proti majetku a světské moci církve 194. Požadavek vyvlastnění církve 195. Proti vykořisťování lidu se strany i jiné než církevní 197. Vytváření bojové jednoty 198. Náznaky programu plebejské frakce u Husa 198. Shrnutí — historický přínos Husova učení 200.)
- Vrcholné boje v Praze 200—219
 (Zákonitost Husova rozchodu s feudály 201. Boje o dekret kutnohorský

202. Rozchod s arcibiskupem 205. Alexandrova bulla — pokus o uzavření kape Betlemské 207. První revoluční akce pražského lidu 207. Klatba na Husa 208. Králův zásah proti církevnímu majetku 209. Odpustková bulla 211. Poprava tří mládenců 214. Husovo váhání 215. Odvolání ke Kristu 217. Odchod na venkov 217. Spisování knih 218.)

Kostnický proces 219—244
 (Příčiny Husova odjezdu do Kostnice 220. Poměr kardinálů k Husovi 226. Způsob jednání v komisi 227. První den veřejného slyšení 229. Druhý den veřejného slyšení 229. Nominalismus kardinálů a realismus Husův 230. Třetí den veřejného slyšení 236. Husovo usvědčení 237. Příčiny odsouzení 237. Jednání před popravou 240. Odsouzení 242. Rozloučení s národem 243. Upálení 244.)

Husova pravda 244—246
 (Filosofický význam smrti Husovy 244. Husova pravda — Husův revoluční program 245. Husova pravda v dalších pokoleních 245.)

Oddíl III. *Jan Hus v tradici českého národa* 247—369

Husitská revoluce 247—251
 (Význam Husova díla pro přípravu husitské revoluce 248. Husovo jméno u husitského lidu 249. Husovo jméno u představitelů měšťanské opozice 249. Jan Žižka z Trocnova — dědic revolučního odkazu Husova 250. Omezenost husitské revoluce 251.)

Vznik a smysl husitské tradice 251—255
 (Čím byla vzpomínka na Husa a Žižku pro utlačený lid 252. Proč zůstala tato vzpomínka živou 253. Poměr k Husovi — zkouška pokrokovosti 254.)

Od Lipan k Bílé hoře 256—262
 (Poměr světských feudálů k Husovi 256. Poměr katolické církve k Husovi 257. Poměr kališnické církve k Husovi 258. Jednota bratrská 261.)

Temno 262—273
 (Smysl husitské tradice v době temna 262. Měšťané doby temna o Husovi 263. Lidové vrstvy brání odkaz Husův 265. Jesuité v boji proti Husovi 266. Bohuslav Balbín 267.)

Pád feudalismu a nástup kapitalismu. 273—287
(Smysl husitské tradice za kapitalismu 273. Osvícenství 275. První příznaky osvícenského pohledu na Husa 276. Voigt 278. Pelcl 279. První novodobé obrany Husovy — Royko, Wolff, Zitte 281. Význam díla Josefa Dobrovského pro očištění památky Husovy 283. Husitská tradice posiluje drobné obrozené pracovníky 286)

Boj o zformování novodobého českého národa . . 288—299
(Boj o zformování novodobého českého národa a ideje romantiky 288. Husitská tradice u romantické generace našeho národního obrození 291. Kollár 292. Jungmann 292. Obraz Husův a Žižkův nabývá podoby národního hrdiny 293.)

Buržoasní revoluce 1848 299—303
(Husitská tradice v bouřích revolučního roku 1848 299. Radikálové a liberálové 300. Emanuel Arnold 301.)

František Palacký 303—313
(Kořeny zrodu osobnosti Palackého 303. „Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě.“ 305. Palackého pojetí husitství 306. Neukončenost husitství 307. Palackého idealismus 308. Zásluha Palackého o obnovení revolučního a demokratického smyslu husitské tradice 310.)

Vyvrcholení buditelského díla 313—324
(Dvojí linie v pojetí Husa po roce 1848 313. Hus u buditelských národních umělců 315. Josef Kajetán Tyl 316. Bedřich Smetana 317. Alois Jirásek 321.)

Hus a buržoasie 324—341
(Hus u mladé buržoasie po roce 1848 324. Karel Havlíček Borovský 325. Buržoasní nacionalismus v pojetí Husově 326. Hus u reakční buržoasie 328. Pokus T. G. Masaryka o revisi revolučního smyslu husitské tradice 329. Hus v pojetí úpadkové měšťácké vědy 332. Václav Novotný, F. M. Bartoš, 333. Pokus Vlastimila Kybala o rozbor Husova učení 333. Husitská tradice v době I. světové války 337. Zneužívání husitské tradice představiteli předmnichovské republiky 337. Půltisíceletí Žižkova smrti v r. 1924, 339.)

Proces fašisace 341—352
(Husitská tradice překážkou fašisace české měšťácké společnosti 341. Boj katolické církve proti Husovi 342. Pekařův pokus o likvidaci husitské tradice 343. Fašismus 351.)

Nástup dělnické třídy	352—355
(Význam díla klasiků marxismu pro zhodnocení Husova učení a husitské tradice 352. České dělnictvo a husitská tradice 353.)	
Zdeněk Nejedlý	355—361
(Význam díla Zdeňka Nejedlého pro probouzení pravdivého pohledu na husitství 356. Husitství jako revoluce 357. Hus jako renesanční člověk 358. Smysl these o neukončenosti husitství u Zdeňka Nejedlého 359. Husovo dílo jako odkaz budovatelů socialismu a komunismu 360.)	
Komunistická strana	361—369
(Boj o správný poměr k Husovi v mladé Komunistické straně Československa 362. Husitská tradice v díle Klementa Gottwalda 364. Vítězství pracujícího lidu v Československu 366. Husův odkaz dnešní době 367.)	
Literatura	370—372
Seznam užitých zkratk.	372
Obsah	373—378